

tudiž není podmínek § 16 zák. o nesp. říz., jest dovolací stížnost neodůvodněna. K vyvrácení stížnosti dlužno uvést ještě toto: Ustanovení třetího odstavce čl. 21 obch. zák., jímž se nařizuje, že zápis u obchodního soudu odštěpného závodu nelze provést, dokud nebylo prokázáno, že byl proveden zápis u obchodního soudu hlavního závodu, nelze rozuměti ve smyslu stěžovatelem tvrzeném, že tento zákonný předpis se vztahuje na zápis hlavního závodu, a že dle něho musí býti firma závodu, tedy nejdříve hlavního závodu zapsána do obchodního rejstříku. Neboť čl. 21 obch. zák., jenž jedná o firmování odštěpného a nikoliv hlavního závodu, předpokládá, že v době, kdy jde o zápis odštěpného závodu, hlavní závod nejen existuje, nýbrž také jest v obchodním rejstříku svého příslušného obchodního soudu již zapsán. Poněvadž nelze míti za to, že by něco, co jest samozřejmé, bylo ještě zvláště nařizováno, dlužno zmíněnému ustanovení čl. 21 obch. zák. rozuměti tak, že musí býti odštěpný závod napřed zapsán v obchodním rejstříku obchodního soudu závodu hlavního, a pak teprv že lze žádati o zápis firmy odštěpného závodu u obchodního soudu pro něj příslušného. To plyne nejen ze stylisace prvního odstavce téhož článku obch. zákona, v němž se praví, že firma odštěpného závodu musí býti také ohlášena u jeho příslušného obchodního soudu, nýbrž i z účelu, který ustanovením čl. 21 obch. zák. jest sledován, by totiž byla vyznačena souvislost právních vztahů hlavního a odštěpného závodu mezi sebou, při čemž jest zajisté přirozeno a odpovídá povaze věci, že napřed musí předcházeti zápis odštěpného závodu v rejstříku obchodního soudu hlavního závodu.

Čís. 185.

Nemanželský otec není oprávněn k stížnosti do usnesení, jímž odepřel poručenský soud schváliti smír uzavřený mezi nemanželským dítětem a jím ve sporu o uznání otcovství a placení výživného.

(Rozh. ze dne 27. května 1919, R II 60/19.)

Stížnost, kterou vznesl nemanželský otec proto, že poručenský soud (okresní soud v Uh. Ostrohu) odepřel schváliti smír uzavřený v jeho sporu o uznání otcovství a placení výživného, byla soudem rekursním (krajským soudem v Uh. Hradišti) zamítnuta pro nedostatek legitimace stěžovatelovy; neboť do usnesení takového může si stěžovati jen nezletilec, pokud se týče jeho poručenství, nikoli však i nemanželský otec jako osoba třetí, ohledně níž poručenskému soudu žádné schvalování nepřisluší (§ 233 obč. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Usnesení v odpor vzaté jest připojenými k němu důvody, srovnávacími se se zákonem a stavem věci ospravedlněno. Dle §u 9 zák. o nesp. říz. může si sice stěžovati, kdo se pokládá za stížen opatřením prvního

soudu vydaným v nesporném řízení; v řízení týkajícím se schválení smíru uzavřeného ohledně placení výživného mezi nemanželským otcem s jedné a poručenstvím nemanželského dítěte s druhé strany, které je vnitřní záležitostí poručenského soudu a při čemž rozhoduje jedinečně prospěch dítěte, jest však k hájení práv nezletilcových povolán jen jeho zákonný zástupce a nikoli i nemanželský otec, vystupující při uzavření smíru jako odpůrce dítěte a pečující při tom, jak jest přirozeno, o své vlastní zájmy. Plyne to i z ustanovení § 865 obč. zák., dle něhož může druhý kontrahent v podobných případech žádati pouze přiměřenou lhůtu k prohlášení, na rozhodnutí poručenského soudu však vlivu vykonávati nemůže. Nedostává se tedy stěžovateli práva odporovati usnesení, jímž poručenský soud odepřel schválení uzavřeného smíru.

Čís. 186.

Prozatímní opatření soudním prodejem dobytčete (§ 932 a obč. zák.) jest přípustno toliko za procesu o zrušení smlouvy pro vadnost dobytčete; po skončení procesu nelze žádati ani za výkon takového opatření dříve již povoleného.

(Rozh. ze dne 27. května 1919, R II 61/19.)

Po právoplatném ukončení sporu o zrušení smlouvy pro vadnost koní, prodaných žalovaným žalobci, navrhl tento dne 2. května 1919 u procesního soudu, by nařízen byl soudní prodej těchto koní, dne 18. prosince 1918 povolený, usnesením ze dne 3. ledna 1919 však odložený, a, by o výkon tohoto soudního prodeje byl dožádán okresní soud v M. — První soud (okresní soud v Uh. Brodě) vyhověl tomuto návrhu. — Rekursní soud (krajský soud v Uh. Hradišti) nevyhověl však návrhu, by požádán byl okresní soud v M. o prodej sporných koní. Důvody: Dle znění §u 932 a) obč. zák. není pochyby, že prozatímní opatření prodejem vadného dobytčete jest přípustno toliko za sporu. I nesrovnává se tudíž s tímto ustanovením zákona, když první soudce dožaduje se v naříkaném usnesení ve smyslu žalobcova návrhu výkonu takového prozatímního prodeje, ač proces o vadná zvířata jest již právoplatně skončen. Proto neprávem bylo návrhu žalobcovu na dožádání o výkon prodeje vyhověno a musilo usnesení prvního soudce býti změněno. Prodej sporných koní jako prozatímní opatření až po právoplatném ukončení procesu, kdy už možno vésti exekuci, odporoval by též ustanovení §u 379 ex. ř., dle něhož jest prozatímní opatření nepřípustno, když jest nárok vykonatelný a lze pro něj vésti exekuci. Prodej ten by odporoval mimo to i zásadě, platné při prozatímních opatřeních vůbec (motivy k § 396 ex. ř.), že prozatímní opatření nelze více vykonati, jakmile už není podmínek k jeho povolení. Podmínkou prodeje vadného dobytčete cestou prozatímního opatření jest však trvání procesu, a, je-li tedy proces ten již skončen, není tu ani podmínek ku povolení prodeje a proto ani podmínek k jeho výkonu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalobcovu.